

(Hình minh họa)

Khi tháng 11 gõ cửa đất trời, tháng cửa học sinh cũng không ngừng xuống dốc đi đất miền Trung thì cũng là lúc các cô cậu học trò yêu văn chương của trường THPT Duy Tân gói ghém tâm tình của mình qua những trang văn, trang thơ để gửi đến cuộc thi sáng tác TUỔI HỌC TRÒ. Đây là cuộc thi được tổ chức hàng năm vào dịp 20/11 và để các em có dịp bày tỏ tình cảm của mình dành cho thầy cô, mái trường, bạn bè,... và là sân chơi bổ ích mà nhà trường tạo ra để khuyến khích phong trào đọc sách, viết văn, góp phần nâng cao hiểu biết và ý thức môn Ngữ văn của nhà trường.

Cuộc thi năm nay thu hút nhiều đội thi, đến từ ba khối lớp học đông đảo nhất và là học sinh khối 12- những cánh chim đầu đàn sắp rời xa mái trường Duy Tân để bước vào cuộc đời rộng lớn (Trong đó lớp 12/1 có 27 tác phẩm dự thi). Sau một tháng phát động, ban tổ chức đã nhận được gần 80 tác phẩm dự thi với nhiều thể loại, đề tài. So với năm ngoái, cuộc thi sáng tác lần này chúng ta thấy lên ngôi của thơ loại văn- một thể loại viết về những điều hay, lẽ phải và trong lòng đất không phải là dễ dàng. Chọn thể loại này, các em đã gửi gắm những tình cảm, nghĩ suy về thầy cô, bè bạn, gia đình,... và những băn khoăn, trăn trở về việc làm của con người trong tương lai, những thao thức về bản thân,...

Trong số những bài văn hay và đề tài thầy cô, mái trường, bè bạn, tình yêu, gia đình ... chúng ta có thể kể ra những tác phẩm như: Mãi nhớ của Võ Thị Tuyết Nhi lớp 12/1, Ngày nhà giáo của Nguyễn Văn Nguyễn- lớp 12/1, Gửi năm tháng thanh xuân của Phạm Thị Văn- lớp 12/1, Nguyễn Thị Trà My lớp 12/3, Cô giáo tôi của Nguyễn Thị Kim Ly (12/6), Trần Gia Bảo (12/2),

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ hai, 15 Tháng 11 2021 00:00 - Lần cập nhật cuối Thứ sáu, 26 Tháng 11 2021 14:54

Tình yêu tuổi mới bắt đầu của Tròn Tròn Công Bông (12/1), Tri ân thầy cô của Nguyễn Thanh Nam (11/4), Tình yêu tuổi học trò của Nguyễn Thị Như Quỳnh (11/4), Viết cho ngày của mẹ của Phạm Hoàng Phương (12/1),...

Viết về thầy cô, em Nguyễn Thị Kim Ly- gửi ba cô của cuộc thi trong tuần văn Cô giáo tôi tâm sự :

"Hành trình cuộc đời của bao giờ là một hành trình êm ả. Cuộc sống sẽ cho ta nếm nhúng đắng cay ngọt bùi, sẽ đưa ta qua những khó khăn thử thách đời đời không ngừng nghỉ. Bao giờ là một câu chuyện có tích như ta mong ngóng hàng đêm trong giấc mơ. Nhưng chúng ta phải luôn cố gắng hết mình vì những người đã tin tưởng yêu thương, dẫu vậy ta nên ngẫm nghĩ...Chỉ còn chưa đầy sáu tháng học bên nhau, tôi cảm giác thời gian đang vụt vàng trôi chảy, thềm giờ mỗi ngày khi niềm vui đã đi vào thanh xuân bên ngôi trường này, bên thầy cô, bên bạn bè thân yêu,...

"Cha mẹ cho con một hình hài,

Thầy cô cho em bao kiến thức"

Đó là điều cao cả thiêng liêng mà tôi luôn ghi nhớ !"

Bên cạnh những tác phẩm đoạt giải, BTC cũng rất xúc động trước những tình cảm mà một đội mới, chân thành gửi đến thầy cô của em Nguyễn Văn Nguyên. Đó chính là bông hoa, dù không bằng lời yêu kiều sa hoa nhưng những thông điệp của nó vẫn vẹn vẹn lòng người: "Hôm nay, nhân dịp ngày nhà giáo Việt Nam 20.11, em mượn gửi những lời tri ân chân thành và sâu sắc nhất đến thầy cô- những người lái đò chở chúng tôi đã đưa bao nhiêu học sinh đến với bến bờ tri thức. Khi viết những dòng tri ân này, em không mong nó được được toàn trường biết vì em biết mình viết vẫn không được tốt cho lắm, nhưng em vẫn viết. Viết để ghi nhớ công ơn to lớn của thầy cô – những người cha, người mẹ thứ 2 đã hết lòng dạy dỗ và rèn luyện chúng em thành người. Thầy cô không chỉ là những người dạy dỗ mà họ còn là người giữ lửa và truyền lửa cho chúng ta: người làm áp tình thương; người làm ấm lòng và hi vọng...". Thêm nữa, "Tình cảm là cái gì của văn chương chứ kim" và chỉ những gì từ trái tim mới được chạm trái tim.

Gửi đến cô của cuộc thi thu được tuần văn "Chúng ta sẽ không còn chúng ta nữa, chúng ta vẫn là chúng ta" của em Nguyễn Thị Bích Ly đến từ lớp 12/1. Đó là những suy tư, chiêm nghiệm về quá trình trưởng thành của mình. Từ một câu nói trên Weibo của thốn tin, em đã "bắt đầu chiêm nghiệm về thời gian và" để viết ra những câu văn đầy triết lý- điều hiểu mà thầy cô mới cô gái 17 tuổi:

"- Lúc bé, những khóc là buồn, bây giờ phát hiện ra buồn nhất là khi không thể khóc được, có những nỗi buồn, những nỗi buồn và vô hồn.

- Lúc bé, những cảm giác là vui, bây giờ nghĩ lại, có những gì tốt đẹp mà tôi còn vui hơn cả một niềm vui.

- Lúc bé, những "ngày mai không biết ra sao nữa, dù có ra sao cũng chẳng sao". Giờ mới biết thời gian quan trọng đến đâu.

- Lúc bé những cuộc sống là hôm nay, giờ tôi mới thấy cuộc sống còn có ngày mai và cả quá khứ.

- Lúc bé những nỗi buồn rất nhiều, và giờ đây khi lớn lên mới nhận ra chuyện có tích khó khăn hơn trong đời sống,..."

Văn những bản thảo tràn trề ý, những tuần văn "Xin chào, cảm ơn, xin lỗi và tạm biệt" của Ung Thị Hoàng Dung- Hs lớp 12/9 lại có một kết quả rất tốt. Tuần văn được viết dưới hình thức một bức thư của tôi gửi đến 17 tuổi gửi cho nhân vật "cố tôi"- Tôi của năm 25 tuổi để làm một điều thiện và chính mình, để hiểu mình và đóng góp mình trong năm học cuối cấp- năm học đóng vai trò là chiếc cầu nối khép mở hai thế giới: hiện tại và hoang mang, háo hức:

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ hai, 15 Tháng 11 2021 00:00 - Lần cập nhật cuối Thứ sáu, 26 Tháng 11 2021 14:54

"Ngày hôm nay của chúng ta là ngày nào? Chúng ta đang đi làm, chúng ta sống của chúng ta chứ không phải là một người làm, ngày hôm nay của tôi... cũng vậy. Tôi đang sống trong một vòng lặp tuần hoàn vô hạn trong những ngày của tôi. Tôi đang lo sợ, sợ quy tắc định của tôi sẽ là sai lầm, sợ những hậu quả to lớn đến tận tận cùng của "chúng ta". Cũng rất sợ mình sẽ khiếm cho chúng ta đi của chúng ta không như chúng ta mong muốn. Đâu đó tôi bây giờ như muốn vì áp lực học tập. Những người không làm vậy, chúng ta sống của "chúng ta" sau này sẽ không tốt. Tôi có một cuốn sách có tựa đề "999 lá thư gửi cho chính mình". Còn còn như bức thư số 1 này, chính lá thư đó đã cho tôi một chút động lực. Tôi sẽ viết cho chúng ta: "Bắt đầu từ hôm nay, mỗi ngày hãy luôn nỗ lực trên môi, trên đời này ngoài sinh tử ra mọi chuyện đều là chuyện nhỏ. Cho dù gặp phải chuyện phiến lòng cũng đừng tự làm khó mình, bắt đầu hôm nay xảy ra bao nhiêu chuyện đến đời, đều không nên cảm thấy bị tổn thương. Hôm nay là ngày bắt đầu một năm mới trong những ngày tháng sau này, vì còn có ngày mai, hôm nay mãi chỉ là bước khởi đầu của con đường tiếp tục lại." Chính vì vậy, mong của chúng ta hôm nay, ngày mai và cả mai sau này, hãy nỗ lực hết mình, và thời gian hạnh phúc nhé".

Viết về tình cảm gia đình, em Trần Thị Mỹ Duyên lớp 10/1 viết thư văn "Ngoại yêu của con" khi nhận được se xốt cõi lòng bởi nó được viết ra từ một trái tim hồn nhiên chân thành của người cháu. Vì ham chơi, vô tư vô tâm, người cháu chơi theo những hào nhoáng xa hoa phồn thịnh: "Giờ đây tôi đã sống thành phố, nhà xe san sát, ánh đèn của phố xá, những món ăn ngon, những bữa tiệc đầy đủ đồ đạc như đã làm với trong tôi một chút nào đó về những năm tháng tuy vất vả quê. ...Tôi không còn nhớ đến ngoại trong những bữa cơm ngon ngọt, những câu chuyện vui nhộn của chúng ta đời tôi và những cuộc gọi hỏi thăm ngoại đến thăm và vui". Sau tất cả, khi người cháu chợt nhận ra: "trong những lúc khó khăn nhất, lúc cần nhất thì ngoại vẫn luôn là người xuất hiện đầu tiên lau đi giọt nước mắt của tôi" cũng là lúc bà không còn nữa: "những ngày tháng phồn thịnh màu sắc tươi, tôi chơi với bên ngoại. Những giờ đây không còn hình ảnh người bà công việc ngày đời tôi chơi với khóc nhè sau mỗi lần vấp ngã mà thay vào đó là một sự trưởng thành. Còn lại căn nhà tranh heo hút cùng với hàng tre xanh biếc vẫn mãi nơi đó của ngoại trong những ngày tháng của đời. Căn nhà bây giờ trống vắng vì thiêu đi hình ảnh người bà công việc quét sân, thiêu đi vắng đi những tiếng hỏi thăm, la mắng mỗi khi tôi mắc lỗi". Được trang văn như những câu thơ, ta chợt giật mình thấy mình đâu đó trong sự vô tâm, trong sự hồn nhiên của người mẹ. Nó làm ta nhớ tới cái kết đầy day dứt của "Đò Lèn" cùng với những nỗi niềm thiêu t tha: Được đời yêu thương nên muốn mang!

Tôi đi lính lâu không về quê ngoại

Dòng sông xưa vẫn bên bờ bên bãi

Khi tôi biết thăm bà thì đã muộn

Bà chỉ còn là một nấm cỏ thôi.

Viết về những năm tháng đời của mái trường THPT Duy Tân, thư văn "Giờ năm tháng thanh xuân" của Phạm Thị Văn là bức tranh chân thực về những cảm xúc của những cô cậu học trò muộn nhanh chóng trở thành sinh viên, chinh phục những chân trời mới những buổi trưa nắng, buổi tối những tháng năm hồn nhiên đang dần trôi qua kẽ tay, không sao níu giữ được: "Vào thời khắc này, nếu có thể tôi chỉ xin thời gian có thể trôi chậm chậm để tôi còn cảm nhận được những điều vui vẻ cùng của quãng đời học sinh. Những ngày tháng cùng nhau đi học, những khoảnh khắc đêm đêm gửi video gửi bài, những hôm trốn học thêm đi ăn vặt...Cái khoảnh khắc tiếng chuông vang lên, khi chúng ta bắt đầu bút xuống và bước ra khỏi phòng thi đó cũng là giây phút chúng ta khép lại 12 năm đèn sách,... Chúng ta sợ hãi vì khoảnh khắc thời gian đó ta đã không sống hết mình, chày hết mình cùng tập thể, tiếc vì ta không biết chờ đợi giây phút bên cạnh nhau để rồi lúc này đây nó chỉ còn lại với hai chữ kết thúc. Buồn là bởi giờ đây, không thể quên những nỗi niềm của mình và chỉ có áo dài trắng, được sống lại những năm tháng

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ hai, 15 Tháng 11 2021 00:00 - Lần cập nhật cuối Thứ sáu, 26 Tháng 11 2021 14:54

---

chúng còn thiên về kỹ thuật, nội dung chưa được trau chuốt, ý nghĩa chưa sâu,... nhưng đã tập trung đưa cho thầy cô những bài thơ có nội dung các em trong việc chinh phục thế giới "đường đời, kiên trì" này. Có thể kể đến các bài thơ như: Ngọt ngào lời chào của Thanh Phương (11/3), Trái tim hồng của Nguyễn Huân Giang (12/1), Đóa hoa của Lê Nguyễn Anh Thư (12/1), Tri ân của Đặng Thị Thúy Hằng (10/3), Trọn vẹn tình yêu của Phan Thị Bích Diệp (12/2), Tình cô nghĩa thầy cô của Nguyễn Thị Hoàng Oanh (10/5), Lời hứa của bão tố của Nguyễn Thị Cẩm Chinh (12/1),... Trong số các bài thơ này, thành công nhất là những bài thơ thể thơ thất ngôn bát cú và thơ lục bát - những bài thơ có lời chào:

Xôn xao câu hát, đóa hoa!

Khách qua sông đó đây với hời hò?

Xa xa bên nẻo cuối mùa khuya

Đóa hoa ngời sáng bên vòm cây cuối đường.

Bao năm trên bến yêu thương

Bây giờ nhìn lại vẫn vẹn lòng.

Bao năm lòng mong

Một câu chung thủy tim lòng ngời ngời.

Lời chào ai cũng một lời

Đóa hoa ngời sáng bên, đóa hoa! Một mình.

(Đóa hoa - Lê Nguyễn Anh Thư)

Cuối thi sáng tác TUVI HỌC TRÒ lần thứ 6 của trường THPT Duy Tân đã khép lại những BTC mong rằng cuối thi sẽ giúp các em nuôi dưỡng lòng yêu học tập và lan tỏa những điều tốt đẹp trong và ngoài nhà trường. Dù "Cơm áo không đùa với khách thơ", dù mai sau có "những cơn mưa bất chợt", thì muôn đời, vẫn trường xuân và mãi là câu chuyện quá khứ - hiện tại - tương lai, là tình yêu gia đình con cháu tìm kiếm tình yêu nói tri âm, mà rằng chiêu kích tâm hồn cho Cái đẹp ngời trỗi. Mà Cái đẹp vốn luôn là niềm khát khao vĩnh hằng của loài người, luôn có mặt trong mọi thời đại: "Cái đẹp cứu rỗi thế giới" (Đôi - tôi - ép - xki).

Hẹn gặp lại các em trong mùa bội thu năm sau với những tác phẩm có chất lượng nghệ thuật cao hơn!

Kính chúc quý thầy cô giáo và các em học sinh một mùa nhà giáo Việt Nam 20-11 đông đầy hạnh phúc!

TM ban giám khảo

Phan Thị Thanh Tuyên